

Sygn. akt VIII Cz 984/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca: **Sędzia Małgorzata Kończal (spr.)**,

Sędziowie: **Sędzia Marek Lewandowski**,

Sędzia Katarzyna Borowy

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2019 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Ł. M.**

przeciwko **S. K., E. K.**

o zapłatę

na skutek **zażalenia pozwanych**

na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 16 sierpnia 2019 r.

sygn. akt I C 1695/18

w przedmiocie wynagrodzenia biegłego

postanawia: oddalić zażalenie.

/Sędzia Marek Lewandowski/ /Sędzia Małgorzata Kończal/ /Sędzia Katarzyna Borowy/

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Toruniu przyznał w niniejszej sprawie biegłemu T. T. wynagrodzenie w kwocie

1.314,67 zł za sporządzenie opinii. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że biegły przedłożył fakturę wraz z kartą pracy, które nie budzą wątpliwości z punktu zastrzeżeń nakładu pracy biegłego oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 518).

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli pozwani, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili naruszenie przepisu art. 89 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez przyznanie wynagrodzenia biegłego stosownie do przedłożonej przez niego karty pracy i faktury, podczas gdy opinia biegłego została sporządzona w sposób wadliwy, co wymaga jej powtórzenia, zatem biegły nie powinien otrzymać wynagrodzenia za wykonaną w sposób wadliwy pracę.

Ponadto skarżący wnieśli o zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego stosownie do norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podnieśli, że biegły sporządził opinie w sposób wadliwy, z naruszeniem przepisów postępowania. Przede wszystkim nie poinformował pozwanych o terminie oględzin, które się odbyły, gdyż wynika to z treści opinii. Powyższe, zdaniem pozwanych, czyni opinię w całej rozciągłości wadliwą i wymaga powtórzenia jej sporządzenia, albowiem pozwani kwestionują okoliczności w niej wskazywane. Brak powiadomienia strony o terminie oględzin doprowadził, zdaniem skarżących, do sytuacji pozbawienia ich możliwości obrony praw, a w efekcie do nieważności postępowania.

W odpowiedzi na zażalenie biegły wniósł o jego oddalenie oraz obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że opinia stanowi dowód w sprawie i jako taka podlega ocenie sądu. Dodał, że pozwani nie wnioskowali o przeprowadzenie dowodu z oględzin, oględzin nie przeprowadzał także biegły. Czym innym są przy tym oględziny, a czym innym sporządzenie opinii biegłego. Podkreślił, że opinia dotyczyła przyczyn zalania pomieszczeń piwnicznych, a nie samego faktu zalania. Opinia została sporządzona po 10 miesiącach do zdarzenia i na podstawie akt sprawy biegły doszedł do przekonania, że udział stron nie jest potrzebny w czynnościach związanych z jej sporządzeniem. Udział powoda sprowadzał się natomiast do otworzenia drzwi biegłemu i wpuszczeniu go do lokalu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie było bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 288 k.p.c. biegły za wykonaną pracę (tj. za samo już sporządzenie opinii) ma prawo żądać wynagrodzenia, a przewodniczący może przyznać biegłemu zaliczkę na poczet wydatków. Uzupełnienie i uszczegółowienie tej regulacji zawarte jest w przepisach art. 89 i następnych ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 300).

Granice wysokości wynagrodzenia przyznawanego biegłemu danej specjalności za wykonaną pracę wyznaczają stawki wynagrodzenia ustalone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 518).

Poza stawką godzinową, weryfikacji sądu podlega także liczba godzin pracy przeznaczonych na sporządzenie opinii wykazywana przez biegłego i stanowiąca podstawę obliczenia wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie ocenę Sądu I instancji, zgodnie z którą liczba godzin potrzebnych dla sporządzenia opinii, wskazana w karcie pracy, nie budzi wątpliwości, co nie było również kwestionowane przez skarżących.

Odnosząc się do zarzutów zażalenia stwierdzić należy, że koncentrują się one na twierdzeniu, że biegły sporządził opinię z naruszeniem przepisów, tym samym jest ona wadliwa, a zatem biegłemu nie należy się za nią wynagrodzenie. Skarżący nie kwestionują natomiast zasadności podjętych przez biegłego czynności, czasu ich wykonania, czy też przyjętych przez biegłego stawek wynagrodzenia.

Ustosunkowując się do treści zażalenia, podkreślić należy, że wynagrodzenie biegłego jest uzależnione przede wszystkim od jego kwalifikacji, potrzebnego czasu do wydania opinii i nakładu pracy. O ile opinia została sporządzona zgodnie ze zleceniem Sądu i nie odnosi się do kwestii nieistotnych z punktu widzenia tego zlecenia, co mogłoby wpływać na zawyżoną ilość poświęconego na sporządzenie opinii czasu, nie ma podstaw do kwestionowania wynagrodzenia w kontekście merytorycznej zawartości opinii.

W sprawie niniejszej Sąd Rejonowy polecił biegłemu sporządzenie opinii na okoliczność ustalenia przyczyn powstania szkody zalaniowej w lokalu przy ul. (...), oraz ustalenia wysokości kosztów niezbędnych w celu usunięcia wad i

naprawienia szkody. Sporządzona przez biegłego opinia odnosi się do powyższej tezy i odpowiada na postanowione przez Sąd pytania. Kwestia tego, czy odpowiedź ta jest wystarczająca, ocena jej przydatności dla rozpoznania sprawy a także poprawności, będzie przedmiotem dalszego postępowania. Strona pozwana, jak i powodowa, mogą zgłaszać merytoryczne zastrzeżenia do opinii biegłego i w razie potrzeby Sąd dopuści dowód uzupełniający lub wysłucha biegłego na rozprawie. Kwestie te nie mają jednak wpływu na wysokość należnego biegłemu wynagrodzenia, skoro sporządził on opinie zgodnie z postanowieniem Sądu. Skoro zatem Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił kwotę wynagrodzenia biegłego, która w istocie nie jest kwestionowana przez skarżących, zarówno co do przyjętej przez biegłego stawki, jak również liczby godzin przeznaczonych na sporządzenie, a jednocześnie odpowiadają one nakładowi pracy niezbędnemu dla sporządzenia spornej opinii (czego skarżący nie kwestionują), to zarzuty pozwanych są w oczywisty sposób bezzasadne.

Podnoszone przez skarżących ewentualne wadliwości towarzyszące sporządzeniu opinii, prowadzą w istocie do podważenia jej mocy dowodowej, co jest niedopuszczalne na etapie przyznawania biegłemu wynagrodzenia. Negatywne stanowisko pozwanych, co do treści opinii i sposobu jej sporządzenia, nie może pozbawić biegłego stosownego wynagrodzenia.

Odmierna ocena mogłaby mieć miejsce wówczas, gdyby opinia biegłego była wadliwa pod względem formalnym, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Ocena mocy dowodowej opinii, pod kątem jej twierdzeń merytorycznych, nie jest zaś przedmiotem badania sądu na etapie przyznawania biegłemu wynagrodzenia. W przypadku zaś oparcia ostatecznego orzeczenia o błędną, w ocenie strony, pod względem merytorycznym opinię biegłego, ma ona możliwość zaskarżenia orzeczenia sądu w zakresie prawem przewidzianym.

Dodać należy, że w zażaleniu na postanowienie w przedmiocie szeroko rozumianego wynagrodzenia biegłego strona może kwestionować zarówno czasochłonność poszczególnych czynności, co może być weryfikowane przez sąd i w razie uzasadnionych podstaw obniżone, jak i może podważać wysokość przyjętych stawek wynagrodzenia jak też zasadność zwrotu biegłemu poniesionych wydatków i ich wysokość.

W sprawie niniejszej skarżący, jak już wskazano, nie kwestionowali żadnego z opisanych wyżej elementów składających się na łączną kwotę przyznanego biegłemu wynagrodzenia – nie negowali ani liczby godzin przeznaczonych na sporządzenie opinii, ani godzinowej stawki wynagrodzenia biegłego. Zarzuty dotyczące wadliwości opinii, z uwagi na niedopuszczenie do czynności koniecznych dla jej sporządzenia pozwanych, mogą być obecnie jedynie przedmiotem oceny przydatności tego dowodu w ramach sądowej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Na marginesie jedynie dodać należy, że – jak trafnie wskazał na to w odpowiedzi na zażalenie biegły - udział strony w postępowaniu dowodowym polegającym na sporządzeniu opinii biegłego jest zagwarantowany, jeśli strona ma możliwość odniesienia się do tej opinii po jej sporządzeniu, a przed rozstrzygnięciem w sprawie. Żaden przepis nie gwarantuje stronie udziału w czynnościach biegłego, koniecznych dla sporządzenia opinii. W sprawie nie odbyły się przy tym oględziny, w rozumieniu art. 292 k.p.c. – biegły zbadał przedmiot opinii osobiście uznając, że obecność stron w żaden sposób nie przyczyni się do wyjaśnienia istotnych dla jej wydania okoliczności. Zaznaczyć należy w tym miejscu, że skarżący nie wskazali, w jaki sposób ich obecność w trakcie czynności biegłego związanych z wydaniem opinii, miałyby wpłynąć na jej treść – nie wskazali na żadne, konkretne okoliczności, które kwestionują. Twierdzenia w tym zakresie uznać należy zatem za gołosłowną polemikę, bezprzedmiotową z punktu widzenia zasadności wniosku biegłego o przyznanie należnego mu wynagrodzenia. Tym samym bez znaczenia dla oceny zasadności zaskarżonego postanowienia pozostają twierdzenia skarżących dotyczące nieważności postępowania. Niezależnie od tego, że zarzut ten jest w istocie gołosłowny, to tego rodzaju zarzuty mogą być podnoszone w ramach przysługujących pozwany środków odwoławczych, a nie w drodze zażalenia na rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu biegłego.

Podsumowując, zarzuty zażalenia okazały się w całości bezzasadne, w związku z tym Sąd Okręgowy oddalił zażalenie (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

Sąd Okręgowy nie orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego, gdyż rozstrzygnięcie w tym przedmiocie powinno zostać zawarte w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie wydanym przez Sąd I instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2011 r. II CZ 203/10, Lex nr 738399).

/Sędzia Marek Lewandowski/ /Sędzia Małgorzata Kończal/ /Sędzia Katarzyna Borowy/